

Website en boek helpen kinderen in de rouw
door **Tina De Gendt**

Luc Bessens:

Kinderen en dood zijn twee zaken die men liefst zo ver mogelijk uit elkaar houdt. Toch worden dagelijks ook kinderen geconfronteerd met het verlies van een ouder, grootouder of vriend. De Federatie Palliatieve Zorg brengt deze vergeten groep rouwenden onder de aandacht.

door Tina De Gendt

Brussel | 'Uit alle studies blijkt dat het essentieel is kinderen en jongeren te betrekken bij de palliatieve zorg', verklaart voorzitter van de projectgroep Ilse Ruysseveldt. 'Alleen weten noch de hulpverleners, noch de familie hoe ze dat moeten aanpakken.'

Voor het project 'Niet te jong voor verlies' is de projectgroep jeugd van de Federatie voor Palliatieve Zorg alle palliatieve centra van Vlaanderen afgegaan om te kijken hoe er werd omgegaan met kinderen die hun ouders of grootouders zien sterven. Die bleken heel duidelijk een vergeten groep, niet alleen binnen hun familie, maar ook binnen de palliatieve hulpverlening.

"Enerzijds zijn er nog veel mensen die oordelen dat kinderen het best zo ver mogelijk worden weggehouden van verdriet omdat ze het toch niet kunnen vatten", aldus coördinator Ruysseveldt. "Anderzijds zijn er veel hulpverleners die worstelen met de manier waarop ze kinderen moeten aanpakken. Ze geven de kinderen nog het liefst over aan een therapeut omdat ze bang zijn schade aan te richten, maar ze beseffen niet dat juist die reflex schadelijk is."

Een kind dat niet in verlies begeleid wordt, loopt in de meeste gevallen een trauma op. "Vroeger was het de normaalste zaak van de wereld om kinderen van het stervensbed van de vader weg te houden", getuigt Marc Van Eeghem, die zelf zijn vader verloor op 14-jarige leeftijd. "Maar gelukkig zijn de tijden nu veranderd. Na de dood van mijn vader heb ik zelf twee jaar in een depressie gezeten en ik ben heus niet de enige."

Sinds enkele jaren is de aandacht voor het rouwproces van kinderen sterk toegenomen, maar daarmee is ongeveer alles gezegd. Wat je kunt verwachten van een kind in de rouw was niet duidelijk. Met een nieuwe website, een brochure en een kinderboek hoopt de Federatie dat gat te dichten. "Tot nu toe kon je niet veel anders dan de zoektermen 'kinderen' en 'rouw' ingeven op Google en hopen dat er iets uitkwam", aldus Ruysseveldt. "Met de campagne hopen we duidelijk te maken

waar een ouder zich aan kan verwachten en waar hij hulp kan vinden."

Dokter Luc Bessens is wellicht een van de eersten die een beroep heeft gedaan op de Federatie om het levenseinde van zijn echtgenote voor zijn zoontje aanvaardbaar te maken. "Toen we wisten dat mijn vrouw terminaal was hebben we na veel piekeren de keuze gemaakt ons zoontje van vijf in te lichten", getuigt Bessens.

"Maar daarmee weet je nog niet hoe je het vertelt en wat je op zijn vragen antwoordt. Die twijfels heeft de Federatie wel weggenomen en dat heeft ervoor gezorgd dat zowel mijn zoon als ik er relatief goed zijn uitgekomen."

Vlaams minister voor Welzijn Inge Vervotte, die het project ondersteunt, stelt dat palliatieve zorg tegenover kinderen een belangrijke preventieve rol speelt in de welzijnssector. "Onverwerkte kwetsuren bij kinderen leiden later heel vaak tot psychische problemen en die vaak aan de grond liggen van drugs- en alcoholgebruik", zegt ze. "In de 'precultuur' waarin wij leven is het belangrijk jongeren ook duidelijk te maken dat er best over treurige dingen, zoals verlies, gepraat mag worden."

Naast tips en ondersteuning voor ouders brengt de Federatie ook het kinderboek Een bed bij het raam uit over een jongetje met een terminale moeder. Het is de bedoeling dat het boek in de school of thuis wordt gebruikt om kinderen duidelijk te maken wat ze te verwachten hebben als een van hun ouders dodelijk ziek is. Want bovenal is het uiteraard de bedoeling dat de kinderen het begrijpen.

www.palliatief.be

Palliatieve hulp heeft mijn zoon en mij goed uit rouwproces doen komen

Publicatiedatum : **2007-05-11**

Sectie : **Algemeen**